

# Jindřich Kulhavý: Neměl by na řadu přijít test inteligence?

- CZ24 News | 28. srpna 2022

**ČESKO: Oblíbeným slovním spojením je tzv. vláda odborníků. Jde o pojmenování úkazu, kterým je jmenování vlády prezidentem v případě, že selhala politická jednání, stávající politická vláda rezignovala a na určité přechodné období vybere prezident lidi schopné politiky zastoupit a vést zemi. Většinou jde o apolitické kandidáty, jejichž základní vlastností a předpokladem předcházejícími nominaci je znalost oboru a ochota pracovat pro vlastní zemi. Tito vybraní jedinci většinou IQ test nepotřebují. Na rozdíl od těch, kteří nám vládou nyní. Přitom vláda odborníků by měla být reálným a žádaným stavem v každé době.**

Většinou se do vedení země bohužel dostávají ti, kteří díky volbám získali mandát k posunu do čela státu. Voliči často ignorují předvolební náznaky, kdo kterou funkci obsadí. Dopředu avizované možnosti představují často stínové vlády, jindy určitá hierarchie ve stranách, a není ničím neobvyklým, že lze zaznamenat v těchto subjektech nedostatek skutečných odborníků. Když šla do voleb Top09, v jejímž čele stála Markéta Adamová Pekarová a záda jí kryl například věrný mopslík Jan Jakob schopný se momentálně k své šéfové přidat v boji svetry proti Putinovi, nemohli jsme čekat v případě „úspěchu“ této ministrany žádné zázraky. Přeci jenom místo bývalé pracovnice call centra T-Mobilu není úplně dokonalým předpokladem k zvládnutí složitých úkolů spojených s rozhodováním o zásadních otázkách směřování a hospodaření státu. I přesto byl dopředu avizován zájem Pekarové Adamové o nějaké ministerstvo, a nakonec po složitých jednáních obsadila třetí nejdůležitější post v žebříčku státem nabízených funkcí. Podobně na tom byla další jména, u jejichž nositelů odbornosti v oboru, kterému velí, nemůže být ani řeč. Elektrikář Stanjura spravující státní finance je výsměchem stejně, jako absolutně nevystudovaná Černochová na Ministerstvu obrany, Langšádová ovládající výzkum a vědu, dalo by se pokračovat dále, on ani Lipavský jako šéf diplomacie nemá zrovna přesvědčivý životopis a Bartošova minulost je doslova ignorována a je také ministrem.

Vysokoškolské studium zdaleka není vstupenkou mezi inteligenční elitou národa. Titul z vysoké školy neukazuje na výši IQ, ta zase nedává jistotu schopnosti svého nositele vést stát. Existuje mnoho skutečně chytrých lidí, kteří jsou špičkami ve svých oborech, ale ve vládě by přesto nebyli schopni pracovat, protože jsou příliš jednostranně zaměřeni. Další sortou jsou ti podobní proslulému doktorovi Cvachovi, kteří sice vzdělání mají, hloupými úplně nejsou, ale o jejich šikovnosti se dá pochybovat. Těch je politika plná. Nedosáhli-li kýžených met a zisků v oboru, který vystudovali, pustili se do boje o vedení. Jen pro Vaši představu. Může a nemusí se to týkat vysoce postavených lékařů (takový Kubek by mohl vyprávět) ve vedení nemocnic, komor, odborů. Obrazně... Když neumíš operovat, ale umíš o tom mluvit, jdi do vedení. Že se přitom z rozhodnutí takových ředitelů, předsedů či prezidentů chytají zkušení doktoři za hlavu, to už je druhá věc. Nicméně jde o častou praxi, někdy dokonce účinnou, neberme to však jako jistotu, zvolili jsme to jako příklad. Je dost mnohem lepších lékařů než je Kubek či byl Rath, přesto jako prezidenty ČLK si pamatujeme především tyto dva. Udělali si ze svých oborů i bez nejvyšší odbornosti solidní byznys.

Politika na jakékoliv úrovni, tedy i ve firmách, umožňuje postupovat výše těm méně schopným. Do jisté míry je to pochopitelné, ovšem na nejvyšší úrovni jde o kontraproduktivní postup. To, že na radnici v zastupitelstvu sedí prostí občané, je naprosto v pořádku, protože kdo jiný, než člověk řešící každodenní starosti v reálném prostředí by měl znát problematiku své čtvrti. Tito lidé by však měli být zároveň schopni korigovat chování vedení, které už od reality odtrženo být může. Velmi častým jevem je projev této skutečnosti u státních úředníků zastávajících podstatnou funkci, například na

stavebním úřadu, u památkářů apod., kteří jsou schopni ovlivňovat velmi nákladné projekty a používají k tomu ne zcela objektivní přístup. To je jen začátek zvůle a její ukázka v nejnižších patrech politiky, která se později objevuje i v těch vyšších. Pak už to jen nabývá na intenzitě. A opět se to ukazuje častěji u jedinců, kteří v oboru tak nějak proplouvají, ale ve skutečnosti by třeba ona „důležitá“ úřednice na stavebním odboru v reálu nepostavila ani boudu pro psa.

Být členem vlády či pracovat na ministerstvu, zastávat funkci v Parlamentu či Senátu ČR, to není práce pro každého, kdo se svou schopností mluvit, ohýbat hřbet či se nechat ideologicky zpracovat či prostě koupit na nějaký post dostal. Mělo by se jednat o skutečné elity národa, které svými znalostmi, zkušenostmi a komunikativním jednáním a reprezentativním vystupováním do jeho čela patří. K čemuž by měl jako doplněk patřit i čistý štít. Což se o současných lídrech říct nedá. Absence odbornosti u většiny členů vlády a vedení obou komor Parlamentu je předzvěstí potřeby existence desítek postů odborných poradců, dále naprosto zásadních chyb v řešení složité problematiky a nakonec očekávejme vcelku zasloužený výsměch ze strany zahraničních partnerů a ještě více těch, ke kterým se stavíme nediplomaticky.

Především v oblasti domácí ekonomiky a v chování k vymyšleným či uměle vytvořeným nepřátelům, a naopak řiřtolezeztví vůči těm, kteří pro nás neznamenaají žádný zásadní progres, se současná vláda ukazuje být souborem skutečných amatérů, bohužel rozhodujících o našich životech, jejich úrovni a budoucnosti. Přidáme li doslovnou tupost Pekarové Adamové, Langšádové a Černochové, nezapomeneme na výroky Richterové, Džamily Stehlíkové či Němcové, které trumfnout mohla snad jen exposlankyně Zelených Kateřina Jacques, typické trouby Lipavského a Vystrčila zastávající nejvyšší posty (dalších kandidátů je pořád dost, třeba Pirát Michálek, někteří europoslanci), máme tady vcelku solidní reprezentaci spíše amatérského ochotnického divadla než hrdého státu. Korunu tomu nasazuje prezident dle všeho žijící už jen v exilu a předseda vlády, jehož důvěra ve vlastní lži je nekonečná, nečeká nás nic dobrého a budeme se muset zasadit o změny. Bez snahy to nepůjde, i proto vykrytalizoval čas na skutečně velkou demonstraci síly. Jsme li ji schopni, to ukáže akce plánovaná na 3.9. 2022 v Praze. Možná půjde do tuhého, ale nebude li nás plný Václavák, prohrájeme. Byla by to o to větší ostuda, že na druhé straně stojí naprosto neschopní lidé. Není čas na demagogii a rozepře mezi lidry opozice. Je čas se sjednotit. Tak to konečně udělejme.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)